

A programot az „Összefogás az Emberekért” Egyesület szervezte, amelynek vezetője, Kiss Szabó Zoltánné köszöntőbeszédében elmondta: hatodik éve bontogatják szárnyaikat, hogy kiállítási lehetőséget biztosítsanak művészek és amatőrök számára. A hivatal alternatív hely az alkotóknak, hiszen a Békefi Antal Városi Könyvtár és Művelődési Ház előadóterme foglalt, az intézmény kiállítóhelyként működik közre a Múzeumok Őszi Fesztiválja rendezvénysorozatban. Az aktuális évszakot a most megnyíló kiállítás szervezői is belefoglalták a program nevébe, bár ez az alkotásokról kevésbé tükröződik vissza, inkább a III. Béla Gimnázium diákjainak verscsokra volt „őszes”. A tárlatot Földesi Barnabás gimnáziumi tanár nyitotta meg, aki elsősorban a kötetlenségre hívta fel a figyelmet: nincs eszme, aminek meg kellene felelni, „inkább a sokszínűségünket akarjuk itt megmutatni”. Hozzátette: a szervezők szándéka az, hogy minél több, alkotó életformát folytató embert vonjanak be a programba. Művészettörténeti eszme-futtatása során többek között a Párizsi Szalont hozta fel ellenpéldának: a tizenkilencedik század második felében működő kiállítóhely a hivatalos művészek fellegvára volt, onnan többen is kint rekedtek, például a később világhírűvé vált művész, Claude Monet. Erre a kiállításra nem zsűrizett munkák érkeztek, nincs szűkre szabott kapu.

A művész-tanár ezzel nyilván nem a hivatal fotocellás ajtajára gondolt, bár szimbolikus jelentése lehet ennek, mégpedig az alkotók előtti megnyílás, attól függetlenül, hogy a munkák a magasművészet vagy csak a hobbi jégében készültek.

A lépcsőt elhagyva egyenesen egy reneszánsz élményszigetnél kötünk ki Mühlbauer Alma tálalásában. Mellette megnyílt egy kávézó, amely ugyan nem a hivatalból időközben elköltöztetett kávéautomatát hivatott pótolni; dadaista stílusban készült makettről van szó. Mintha egy gyerekoszobába tévedtünk volna, a Segítő Kezek ügyes kezeit is látni egy asztalon. Rajtuk kívül a helyi gimnázium a másik kiállító intézmény, a többi mű egyének nevéhez fűződik. Széles vásznon vonultak fel a festők is: Balassa Boglárka, Horváth Béla és Kiss Szabó László munkái mellett a Reguly Antal Általános Iskola és Előkészítő Szakiskola diákjainak rajzai is kikerültek a falra, a legtöbb a „Mátyás király és a vén katona” témában. A folyosó végéről visszafelé jövet dr. Hevesi Gusztávné és Kikl Sándorné goblenjein keresztül érkezünk meg a kézművesek aulájába. Göndöcs Anna párnáit, Csillag Péterné kiserszényeit mutatja meg, párosítva mindez Szurgyi Zsuzsanna virágkompozíciójával. Hogy ne csak a kiállítóhely, hanem a megnyitó keretében sorra kerülő kulturális rendezvénynek helyet adó előadóterem is virágos legyen, arról dr. Katona Péterné gondoskodott egy váza virággal. *Az emberek lelkét nyugtassa meg ez a csokor* – üzenté Klári néni, a Zirc Városi Nyugdíjasklub elnöke, aki hímzett abroszokkal és terítőkkal a tárlatot is színesebbé tette.

Olykor szintén nyugtatólag, olykor hangulatjavítólag hatottak Nagyné Honyecz Valéria és Pilka Sándor táncdal-előadásai, akik egy Jimmy-klasszikussal is fűszerezték az estébe nyúló műsort. Fellépett még a Rapszódia Énekegyüttes, Albert Szabina pedig őszi sanzonnól és a galagonya izzó ruhájáról szavalt. A zirci alkotók tárlata október 29-ig tekinthető meg. Földesi Barnabás – beszédének hajrájában – az alkotás szabadságára hívta fel a figyelmet, ami olykor kontrasztot alkot a mindennapokkal: *Az élet és a világ nem mindig úgy alakul, ahogy szeretnénk, viszont egy szőttes vagy egy vászon előtt az én törvényeim szerint építem fel a dolgokat.* Aki ennek az ízére ráérez, azt nem kell többé unszolni, hogy bármilyen alkotó folyamatban részt vegyen – zárta gondolatmenetét.

A kép kissé csalóka: Földesi Barnabás nem táncdalénekesként volt jelen, szakmai előadást tartott

Kelemen Gábor